

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
> pol leta 8 >
> četrt leta 4 >
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
pustane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

Št. 17

V Gorici, v sredo 3. marca 1926.

Leto IX.

DRUŠTVA STRAŽA

Netrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
»GORISKE STRAŽE«.
Tisk Zadrugne tiskarne
v Gorici, Riva Piazzula
štev. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli štev. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. štev. 308.

Gospodje, to ni prava pot!

Danes se moramo spet povrniti na znana učiteljska zborovanja, kjer so sami zastopniki šolskih oblastev prigovarjali, naj učiteljsko zapusti vse dosedanje zveze in prestopi v fašistovski sindikat. Naj sledi natančno poročilo o zborovanju v Gorici. O ostalih zborovanjih po drugih okrožjih bomo morda spregovorili kasneje.

Učiteljsko nadzorništvo v Gorici je razposlalo šolskim vodstvom je goriškega okraja vabilo, naj se udeleži vse učiteljske predavanja o žitni bitki, ki ga bo imel dr. Dazio Tonizzo v Gorici. Okrožnica je povdarjala, da je učiteljsko obvezano, priti na predavanje. Posamezni učitelji nekaterih šol, ki so bili baje že člani fašistovskega sindakata, so prejeli tudi obvestilo, da se bo po kmetijskem predavanju vršil ustanovni občni zbor Pokrajinskega učiteljskega sindakata. (A. N. I. F.)

Dne 23. f. m. se je v dvorani »Angelo d'oro« zbralo krog 300 učiteljev iz goriškega, videmskega okraja in iz Furlanije. Med njimi je bilo tudi okrog 50 slovenskih učiteljev in učiteljic. Šolski nadzornik kav. Rubbia je predstavil inž. dr. Tonizzo in kom. Garassinija, ravnatelja učiteljskega v Vidmu. Nato je izjavil, da pričakuje, da vsi učitelji ostanejo tudi pri drugem predavanju in je končal: »Obvezujem vse navzoče, da ostanejo tudi pri drugem predavanju!«

Obvezno predavanje.

Ko je dr. Tonizzo završil svoje strokovno predavanje, je nadzornik naznanil, da da zborovalcem en četrt ure odmora. V tem času so na avtomobilih prispeli zastopniki oblastev: goriški podprefekt, mestni komisar Bombig, odv. Caprara, poslanec Russo, prof. Vespasiani, tajnik sindikatov in še več drugih. Na oder je stopil prof. Garassini in je začel predavanje o fašizmu. Uvodoma je pozdravil vse navzoče, nato je začel z ostro kritiko vseh učiteljskih strokovnih in kulturnih organizacij. Razodel je plitkost in breznačelnost italijanske liberalne »Unione Magistrale«, ki se je pa združila s fašistovskimi sindakati. Nato je kritiziral socialistično učiteljsko organizacijo. Silovito je govoril napadel združenje italijanskih katoliških učiteljev, »Niccolò Tommaseo«. Trdil je, da je fašizem uresničil katoliški šolski program, s tem, da je Mussolini obesil razpelo v šolo in uvedel obvezen verski pouk v ljudskih šolah. Slednjič je omenil Zvezo slovenskih učiteljskih društev: res je, da je Zveza delala za prosvetljenje učiteljev. Toda že to dejstvo, da ni sprejemala v svoje vrste italijanskih učiteljev, priča, da učitelj, ki je državni uradnik Italije, ne sme biti član take organizacije! Poskrbeli bomo, da ta slovanska organizacija ne bo več živela. Ljudi, ki živijo v Italiji in nočejo biti z Italijani v velikem fašistovskem gibanju, ne trpimo! Zoper take slovanske Kajne bomo nastopili z vso silo. (Ploskanje).

Čudni verski nazori.

Nato je govornik v velikih potezah orisal delo fašizma. V vznešeni besedah je slavil Gentilijevo šolsko reformo. Potem se je zaglobil v filozofijo fašizma in je obširno govoril o verskih nazorih fašiz-

ma. Fašizem je po dolgih desetletjih spet visoko dvignil verske vrednote. Toda fašizem proglašava svedobno, idealno verstvo. Nekateri učitelji in duhovniki si lastijo monopol na verski pouk, češ da samo veren človek more poučevati veronauk. Pa ni tako! Tudi učitelj, ki ne veruje v Boga, more v otroku zbuditi in gojiti versko čustvo. Zakaj nova filozofija pravi, da je glavno, prebuditi v otroški duši versko čustvo. Vseeno je, ali otrok veruje v Budo ali Mohameda ali v Nazarena (katoliški učitelji mrmrajo) ali pa v idealno bitje na tej ali oni zvezdi. Glavno je, da človek v nekaj veruje. In to vero »v nekaj« more otroku vliti vsak učitelj, tudi ateist.

Opomin slovenskim učiteljem.

Gospod komendant se je na to obrnil na slovansko učiteljsko. Na italijanskih tleh poučuje še več sto slov. učiteljev. Mnogo mu zaupamo ker mu izročamo mladino, ki mora postati italijanska in fašistov-

Kaj se godi po svetu?

V preteklih dneh sta dva politična dogodka vzbujala zanimanje evropskega političnega sveta. Kakor smo že v zadnji številki pokazali je obisk jugoslovanskega zunanjega ministra Ninčiča v Rimu povzročil raznovrstna ugibanja, kaj to pomeni, da se italijanski in jugoslovanski voditelj zunanje politike tako na nagloma in skrivnostno sestajata. Še bolj važno za sedanje politično razmerje med evropskimi državami pa je boj v Društvu narodov za sedeže v njegovem svetu. Oba dogodka sta pa med sabo v tesni zvezi. Nas pri morske Slované zanima v prvi vrsti pogovor med Mussolinijem in Ninčičem, zato hočemo še enkrat premotriti važnost sestanka med obema državnikoma.

Ninčič v Rimu.

25. februarja zjutraj je prišel jugoslovanski zunanji minister s svojim spremstvom in tajniki v Rim. Še isti dan popoldne je obiskal Mussolinija v palači Chigi. Uradno obvestilo pravi, da sta razmotrivala sedanje mednarodno stanje; prišla sta tudi do zaključka, da morata obe državi še bolj enotno in prijateljsko nastopati v zunanji politiki kot je že to bilo domnjeno v pogodbi pred dvema letoma. Naslednji dan popoldne sta ministra spet prišla skupaj in sta si, kakor pravi polovičarsko in suhoparno uradno obvestilo, razjasnila tiste točke, katere zahtevajo složnega sodelovanja obeh sosednjih držav.

Še isti dan zvečer je jugoslovanskega ministra odpeljal vlak v Švicco obiskat njegovo družino. Od tam bo bržkone šel v Pariz k francoskemu zunanjemu ministru Briandju in nato v Ženevo na sejo Društva narodov. Toliko je javnost zvedela uradnim potom.

Kaj se pa govori in bere?

Kakor je pa že navada iz starih časov sem ko je le višja gospoda uganjala na račun ljudstev politiko, tako tudi iz omenjenih poročil ni moči razbrati dosti natančnega. List »Giornale d'Italia« pravi, da se bo tudi pravno podpisala med Italijo

ska. Zato mora tudi slov. učiteljsvo vzgajati otroke v fašist. duhu. Sicer se bo nekega dne dvignila ta mladina in bo vzkriknila: Dajte nam faš. učiteljev!

Nato je začel vabiti vse učiteljsvo v sindikat in je odredil dve minuti odmora, da se sestavi odbor in se člani vpišejo. Takrat so slov. učitelji zapustili dvorano.

Mi k vsemu temu le kratko pripominjamo: Čudna je pot po kateri vabijo slovensko učiteljsvo v novo zvezo. Celo med samimi njihovimi pristaši se čuje mrmranje, da se na tak za močno organizacijo ponižujoč način vabi. Še bolj čudni so nazori in razlogi gospoda komendantorja. Ali so pa gospodje le hoteli si približje ogledati slovenskega učitelja, ki bi se jim upal upreti? Bo morda zato ob svoj borbi kosec kruha? Upajmo, da šolska oblastva tako daleč ne pojdejo.

Za danes samo toliko. Pripomnimo na še, da je celo delu italijanskega učiteljsva ugajal možati nastop njih slovenskih tovarišev in so se izrazili: »Možje morajo odločne moze po rimljansko pozdravit!« Tudi to »gospodom v premislek.

in Jugoslavijo nova pogodba, kjer se bosta obe državi zavezali za vzajemno pomoč bodisi, da bi Nemci hoteli kaj šariti na italijanskoavstrijski meji na Brennerju, bodisi, da bi se Avstrija hotela priključiti Nemčiji. Tržaški fašistovski dnevnik »Popolo di Trieste« pa misli očitno in piše, da je po prijateljskem sestanku Ninčiča z Mussolinijem konec Malega sporazuma in je Jugoslavija v svoji zunanji politiki navezana na svojo močno sosedo Italijo. Italija pa je s tem utrdila svoj ugled v mednarodnih političnih krogih. Prej so ti računali s Francijo, od zdaj naprej pa da bodo morali z Italijo.

Italija in Jugoslavija sta se torej po svojih ministrih domenili, da ne sme nihče razdirati obstoječih mirnih dogovorov in mej. Ko so vprašali novinarji ministra Ninčiča, kaj sta si pravila z Mussolinijem, je odgovoril, da je sestanek rodil čas sam in da je moralo priti do njega. Obe državi imata dosti skupnih interesov in morata za nje tudi skupno nastopati. Izkušnja zadnjih časov da je poučila obe državi, da morata složno nastopati in predvsem braniti Avstriji, da bi se združila z Nemčijo. Vsled teh izjav so že nekateri italijanski listi pisali, da sta se obe državi že domenili tudi za vojaško pogodbo. Pol uradni rimski list »Tribuna« pa še omejuje, da se je nemški minister Stresemann v svojem odgovoru Mussoliniju postavil tudi za nekakega zadržanika slovenskih narodnih manjšin, toda to je storil le vsled političnih spekulacij in ne vsled kakšnih drugačnih nagibov. Zato je tudi bilo potrebno, da sta se oba državnik osebno pomenila, da ne bo ob njih lastnih mejah kakih zapletljajev.

Še na nekaj je treba pomisliti.

Jugoslovanski in italijanski zunanji minister sta sklepala in tudi v glavnem sklenila prijateljsko zvezo, prav gotovo je to za obe državi zelo koristno in dobro. Italija si pridobi mladega in čvrstega zveznika, ki s svojim naravnim bogastvom in nadarjenim prebival-

stvom zavzema prvo mesto na jugovzhodu Evrope. Jugoslavija pa se nasloni na državo s staro politično preteklostjo, ki ima v mednarodnem svetu ugled.

Toda voditelji obeh držav morajo pomniti eno, da pogodbe ne veljajo le med ministri, ki so od ljudstva in davkoplačevalcev postavljeni, marveč, da je treba gledati in uvaževati voljo tega ljudstva. Govorilo se je, da ne smejo nastajati na mejah držav kaki spori. To se razume samo po sebi, če hočeta biti Jugoslavija in Italija zaveznici. Sporov pa ne bo, če bo ob mejah živelo zadovoljno ljudstvo, ki bo zadovoljno tedaj, ko bo uživalo vse jezikovne in kulturne svobodine. Zaveznika ne smeta več dajati drug drugemu povoda, da se bodo enkrat vršile demonstracije po Ljubljani ali Zagrebu, drugič spet kod po Padovi ali Milanu za narodne manjšine iste krvi. Na to državniki danes še premalo gledajo; toda zgodovina jih bo poučila, da mora biti to prvi člen pri razgovorih med zastopniki narodov in držav.

Spor v Društvu narodov.

Ninčičev obisk pri Mussoliniju pa je bil v zvezi tudi z novim sporom, ki je izbruhnil med udi v Društvu narodov. Tu pa ne gre le za majhen prepirček, marveč za velike politične spremembe v Evropi.

Začetkom tega meseca se bo otvorilo zborovanje Društva narodov. Najprej bodo diplomatje razpravljali o vstopu Nemčije v Društvo narodov. Težave so pa nastale tik pred vstopom Nemčije, ker hočejo nekatere druge države svojega stalnega zastopnika v Društvu narodov. Posebno odločno se zavzema za to Poljska. Za njo so pa prišli s svojimi zahtevami še Španci in Braziljanci. Bržkone ima pa še kje kak zunanji minister spisano prošnjo za stalno zastopstvo pri Društvu narodov.

Ko so Nemci zvedeli za te prošnje so pa odločno rekli ali sprejmejo samo nje med se ali pa se oni umaknejo. Ob tem ultimatumu so se države razdelile v dva tabora. Angleška in Amerikanci pravijo, da imajo Nemci prav; večina drugih držav pa podpira ostale prošnje.

Francija in Italija, posebno po zadnjem diplomatskem sporu z Nemčijo, podpirata prav navdušeno poljske prošnje. Po zadnjem obisku v Rimu tudi Jugoslavija in deloma Čehi. Angleški časopisi pa proti temu zelo ostro pišejo. Čuje se že, da bo angleški zunanji minister odstopil.

Ves svet strmi nad tem nenadnim preprirom v palači v Ženevi, kjer bi pač moral biti sedež miru med narodi, ne pa ognjišče preprirov in razprtij.

Poglejmo malo zadaj.

Boj za sedeže v Društvu narodov tik pred vstopom Nemčije je mednarodni politični položaj zelo zmešal. Nemci se namreč boje, da skuša Francoz, ki se poganja z vso vneto za Poljake, Špance in Braziljce v Društvu narodov, dobiti nekako protiutež proti njihovim zastopnikom. S tem bi Nemčija imela precej zvezane roke. Zato je razumljivo tu pa tam celo hujskaško pisanje nemških listov proti latinskemu francosko-italijanskemu bloku, ki zablja v svoj objem tudi Poljake in Jugoslovane. Nekateri listi prav očitno

pišejo, da naj se nemški odposlanci kar domov vrnejo raje kot bi si od Francozov celo v Društvu narodov pustili roke vezati.

Francija in njene zaveznice se pa boje, da bi nemški zastopnik v Društvu narodov vsak dan jemal iz torbe nove pritožbe o zatiranju nemških narodnih manjšin.

Angleže pa skrbi, da se ne bi Nemčija, kar smo že večkrat razlagali, spet naslonila na Rusijo, če jo odbijejo od Društva. S tem bi se angleška štrena v njenih prekomorskih posestvih zmešala. Ta trgovski obzir vodi Anglijo, da napada Francoze in njih predlog, naj se pomnoži število stalnih zastopnikov v Društvu narodov.

Ameriko pa skrbi, da ne bi Nemčija in Rusija začeli kaliti vode v

Tihem oceanu in se zato trudi, da bi vključila Nemčijo v krog zapadno evropskih držav.

Kako bo ta prepir ponehal ni jasno. Vidi pa se, da se ustvarjajo nove zveze držav in da bo evropska politika lahko krenila po novih potih. Najmočnejšo karto pri tem pa ima v rokah Nemčija. Na svoji strani ima Angleže razen Chamberlaina, angleškega zunanjega ministra, ki se malo nagiblje na francosko stran. Proti pa se ustvarja blok latinskih in južnih držav.

Kaj se bo iz vsega tega izcimilo? Čeprav je naš glas v svetu šibak, vendar poudarjamo, kakor smo vedno, ne bloki držav in politične kupčije, marveč poštena in možata beseda med ljudskimi zastopniki bo morala veljati.

DNEVNE VESTI.

Blagim srcem.

V noči 24. oktobra 1925 je zgorela v Lokovcu hiša Bremecu Leopoldu. Nesrečnemu očetu je zgorel tudi 9-letni sin. Revez je tudi invalid, ki pa ne prejema pokojnine. Nesrečnež ima še tri majhne otroke, najstarejši ima 4 leta. Hiša ni bila zavarovana.

Tem potom se obračamo do milosrčnih in blagih ljudi, da prisloščijo revni družini s svojimi prispevki na pomoč. Rešimo dobro družino najhujšega stradanja.

Darovi naj se pošiljajo na upravo »Gor. Straže« Gorizia, Via Mameli št. 5.

Za vojne invalide.

Pri mestnem anagrafskem uradu (oddelek za pokojnine) je na vprašanje gledalcev Zveze vojnih invalidov, ki razjasni, kdo in kako ima invalid pravico do zdravljenja v toplicah. Invalidi morajo tozadevne prošnje vložiti do 10. marca.

Vse čebelarje,

ki se za predmet zanimajo, vabimo na razgovor, ki se bode vršil v nedeljo 7. marca ob 9. uri v Gorici via Carducci 7. Predmet razgovora: Novi čeb. zakon s posebnim ozrom na prevažanje čebel v pašo in sestava spomenice v smislu zadnje okrožnice. Načelstvo »Slovenske čebelarke zadruga v Gorici«.

Kratka ugotovitev.

Za danes samo kratko ugotovljamo: Tržaška »Edinost« je spet začela napadati naše organizacije in pristaše. V svoje politične svrhe izrablja celo pastirsko okrožnico prevzvišenega škofa tržaškega. V uvodnikih se postavlja na neko vrsto kulturno bojnega stališča. To dela z očividnim namenom, da pri morsko slovansko javnost odvrne od perečega vprašanja »Narodnega sveta«, ki ga je potom našega lista ljudstvo javno zahtevalo.

VACLAV BENEŠ - TŘEBÍZSKÝ

Dve povesti Karlštejnskega vrana

Iz češčine prevel dr. Fran Bradač.

(Dalje.)

Pod topolom so vsi trije izgnanci molčali; tudi oba mladeniča nista govorila. Vsi so bili v lastni domovini in vendar zopet kot v najnegostoljubnejši tujini. Rojaki so se jim izogibali že od daleč in kjer se niso mogli izogniti so zapirali vrata na težke zavore, se skrivali pred njimi v kleti in, naj so se jim še bolj zaklinjali, niso verjeli in niso verjeli. Samo nekateri so jih prav od srca pomilovali, a le šepetaje. Le tu pa tam so se jim nasmehnili, a kar tako kradoma. Minulo je že dvajset let, odkar se potikajo po svetu in tujini; in skoro že več ne poznajo svojih sorjakov. Tako se je vse izpremenilo.

Od Prage sta pridirjala na penceh se konjih dva jezdeca in čez ne-

»Zločinska kronika«.

Nekateri listi, žal, tudi med nami, imajo prav veliko veselje, da objavljajo vesti o zločinih, ropih, umorih, prešustvih, nečistovanju in podobnem. Pa naj bi že bilo, da samo stvar zabeležijo; toda vso stvar tako lepo popopravo in mikavno orišejo, posebno kake ljubezenske dogodovščine, da mladim in pa tudi starim bravcem oči najprej tja zlezejo. Koliko moralnega zla učinijo take baže »časnikarji« s svojimi zločinskimi kronikami, se niti ne zavedajo. In hočejo veljati še za resne in vzgojne! Pred leti je na tak način začel v Trstu znani židovski poulični list. Ker je drezal v nizkotne človekove strasti, mu je kajpak kupčija dobro cvela.

V severni Ameriki so vsi veliki listi, ki hočejo veljati za resne sklenili, da odpravijo iz svojih predalov te zares zločinske vesti. Med majhnimi Slovenci pa to ne bo šlo.

Skesanec.

Povedali smo že, da se je rumunski princ Karol sprl doma in šel v Milan, kjer se je tudi odpovedal prestolu. Dejali so, da je temu kriva ljubezen. Nekaj je na tem resnice. Še bolj je pa res, da ni bil princ zadovoljen s strahovlado ministrskega predsednika Bratianua. Ker bo ta zdaj bržkone moral odstopiti, bo princ preklical svoj odstop od prestola.

Iz vipavskega avtomobila.

Avto, ki vozi med Gorico in Vipavo je navadno prenapoljen in mora mnogo ljudi stati. Izjema je bila neki četrtek, ko je podučil g. Potočnika neki gospod iz Vipave, Italijan, da potniki niso živina, ampak ljudje. Dobro bi bilo, da bi se osobje še kaj bolj naučilo vljudnega ravnanja s potniki.

kaj trenutkov je zvenel ukaz k Horelici in Berounu, češ da se cesarski zopet zbirajo nekje pri Rokycanih, da je tam baje zopet nadvojvoda Leopold.

»Koliko sem mu pravil: ne hodi, ne hodi! — Toda kaj je mladi krvi dober svet,« je rekel najstarejši jezdec in zahajal konja. To je bil Danijel iz Citolib, oče Svatika in stric Litenjskega Bohuša z materine strani.

»Tudi njegovega očeta ne morem razumeti!« je pritrdil drugi, Caharija iz Brloka. »Ne vem, kako more to vzdržati: ubijati se dan na dan z vozičkom od vasi do vasi samo zavoljo tega, da bi mogel zjutraj in zvečer ledati Karlštejn.«

»Taki smo mi vsi: čudne glave! Življenje vlečemo s seboj, dokler kje ne obtiči. — Nikjer stanja, nikjer miru, nikjer počitka; in če hočemo utrujeno glavo vsaj za nekaj trenutkov položiti k počitku, moramo zopet vstati, ker nam bije v uho lajanje odposlanih hrto. — Niti v grobu ne bomo imeli miru. Kdo ve, ali nas pokopljejo! Kost nam oglodajo ptice roparice, solnce

V znanje »Edinjašem«.

»Obzor« v Zagrebu je priobčil v torek dne 23. februarja 1926. na prvi strani v tretjem stolpcu na vrhu sledečo

Izjavo.

V našem listu smo priobčili dne 13. in 17. novembra 1925. proti g. Milanoviču Boži dopise, v katerih je bil g. Milanovič označen kot »rušitelj narodne fronte« in kakor denuncijant ter protinarodni človek.

Obžalujemo, da smo priobčili te žaljive in krivične izjave v našem listu na temelju napačnih informacij.

Žal nam je, da smo s tem škodovali gosp. Milanoviču na časti in ugledu.

Uredništvo »Obzora«.

K temu pripominjamo da je uredništvo »Obzora« moralo plačati za poravnavo še 2000 dinarjev g. Milanoviču, 1000 dinarjev za Mohorjevo družbo v Istri, 1500 dinarjev za revne Istrane in 500 dinarjev za Milanovičevega odvetnika. Skupaj je uredništvo »Obzora« moralo plačati dinarjev 4500.

Slovenec

je naredil, kakor pravi goriški umetniški krožek, doslej najboljši portret prvega ministra Mussolinija. To je profesor Franc Kopač, profesor slikanja na gimnaziji v Kranju. Delo je razstavljeno v trgovini Rosolen na Korzu.

Don Boscov učenec umrl.

Prvega marca ob 4 uri zjutraj je umrl v Rimu kardinal Janez Cagliero star 88 let. Bil je učenec in naslednik blaženega Bosca, ustanovitelja salezijanskega reda. Rojen je bil kot sin revnih kmečkih staršev. Ko je imel šest let sta mu umrla oče in mati. Sirote se je usmilil don Bosco in ga je sprejel v svoje zavetišče v Turinu. Poleg svojih bogoslovnih in modroslovnih nauk se je dosti zanimal za glasbo. Postal je desna roka Boscova in dosegel visoko kardinalsko čast. Bil je vedno na potovanjih posebno po južni Ameriki. Pravi apostol Indijancev. Samo prvih 25 let svojega delovanja, pravijo, je premeril 300.000 kilometrov.

Izkoriščanje delavstva.

Eno največjih kapitalističnih podjetij v Jugoslaviji je Trboveljsko premogokopna družba. V tej družbi, ki bogati iz slovenskih tal in s slovenskimi žulji imajo vso besedo razni tujci Nemci, Francozje in Judi. Ta družba izkorišča delavce in jih odpušča, kakor se ji zlučbi. Baje namerava vreči na cesto kar par tisoč ljudi. Delavci so vsi razburjeni. Orožniki že varujejo trboveljske naprave. V sredo se vrši v Ljubljani v »Unionu« protestni

shod vseh delavcev brez razlike strank proti izkoriščanju debelega kapitalizma.

Nemci v Ženevi.

Na zborovanje Zveze narodov, kjer bo sprejeta nova članica Nemčija gre cela kopa Nemcev; razen Stresemanna in Luthra še 23 uradnikov in krog 100 novinarjev.

Komunistični proglas.

Izvršilni odbor komunistične mednarodne zveze je sklenil razposlati »poziv na delavstvo vsega sveta«. V njem nagovarja, naj delavci povsod prirejajo protestne shode proti temu, da se velesile posebno Angleži in Amerikanci vtikajo v domače boje na Kitajskem. Bržkone gre tu le za premetenost ruskih boljševiških diplomatov, ki žele, da bi se samo Rusija smela vtikati v kitajske homatije.

Spominske svečanosti.

Zadnji dan februarja so po vsej Nemčiji imeli žalne svečanosti za padle v vojni. Na grobove padlih so polagali cvetje in vence. Vsi narodi se spominjajo svojcev, ki so padli kot žrtve v svetovni vojni. Le mi se ne spominjamo naših žrtev...

Minister častni doktor.

Finančni minister grof Volpi je postal častni doktor prava na padovanski univerzi. To čast je dobil, ker je tako dobro vodil pogajanja z Amerikanci in Angleži.

Praznik knjige.

Španski ministrski svet je ukazal, da se mora vsako leto 7. oktobra na dan Cervantesovega rojstva, največjega španskega pisatelja, praznovati ta praznik. Ta dan se mora prav povsod v delavnicah, šolah, vojašnicah, društvih, bojnih ladjah itd. prebrati kak odstavek iz ene knjige. Ministrstvo je tudi sklenilo, da bo podpiralo književne založbe. Tako hočejo Španci spet poživiti zanimanje za lepo knjigo. Bi se ne dal tudi pri nas ta španski zgled nekoliko posneti?

Poštarne tarife za inozemstvo.

Poštno ravnateljstvo nas obvešča, da občinstvo še vedno nezadostno frankira poštarne pošiljke za inozemstvo. Zato objavljamo nove tarifne določbe za inozemstvo:

Pisma prvih 20 gr. 1.25, nadaljnji grami 0.75 več. Navadne razglednice 0.75; s plačnim odgovorom 1.50; le z naslovom in 5 besedami 0.25. Rokopisi do 250 gr. 1.25; za vsakih nadaljnih 50 gr. 0.25 več. Vzorci do 100 gr. 0.50; za vsakih nadaljnih 50 gr. (a samo do 500 gr.) 0.25 več. Tiskovine za vsakih 50 gr. 0.25, priporočene pošiljke 1.25.

Za Avstrijo, Madžarsko, Romunijo in Češko: pisma do 20 gr. 1 litro, razglednice in dopisnice 0.60.

jih nobeli, izsuši, da se razdrobijo, in kam jih zanese veter?»

»V domovino! — Kam drugam, kot na zemljo, iz katere smo vzšli!«

(Vran se je zopet odpočil in nje gove peruti so se zopet dotaknile mojih senc. Iskreče oči je upiral vame, kot da se hoče prepričati, ali res pazljivo poslušam in ali razumem njegove besede, češ da je na Češkem dosti ljudi, ki ne morejo razumeti tešle bede, nadloge in stiske svojih prednikov, ki ne znajo oceniti njihove trdne, neomajne volje, njihovega prepričanja in njihove vztrajnosti do smrti... In potem je črni ptič zakrkal, da se je razlegalo po celi ravnini od Vltavinih skal tja nekam do Mjelnika. Kdo je neki razumel to krakanje?)

In potem so konjeniški oddelki kar švigali po cestah proti Horelici. Pehota je ostala dobro uro za njimi.

Oba mladeniča zvesta tovariša Bohuša Litenjskega, sta izpodbada la konja k diru; saj se morajo srečati.

Cesarska častnika sta z gospodom Karlštejnskim zavriskala, ko

sta čula, da korakajo od Plzna in Rokycan proti Berounu v naglem pohodu sveži regimenti, s samim nadvojvodo Leopoldom in Piccolominiem na čelu.

In ni se še polegel njihov krik razdosti, ko so zadonele nad prvimi vrati trobente, ki so oznanjale nove goste.

Zopet je teklo služabništvo vkup, da si ogleda gospodo in si že vnaprej po obleki izračuni napitnino.

»Ej, pogledj! — Pogledj, oče! — Sam gospod ženin jaha k nam!«

»In kje imamo nevesto?«

Gospod Blasius Sektator se je udaril po čelu, spomnivši se šele sedaj, da je vzel sinoči sam ključ iz vrat Kristinine spalnice in ga je še vedno nosil pri sebi. Saj je bil že davno beli dan; toda gospod oskrbnik je bil še vedno kakor tisti, ki se ni naspal, ki je vihral in pil vso noč. Celu spomin ga je menda zapustil.

(Vran je le kakor mimogrede pripomnil: Komur jaz nisem dal kdaj miru, temu nikoli ni bilo dobro.)

GOSPODARSTVO.

Posesnikom žganjekuharskih kotlov na Kanalskem.

Nekateri posestniki žganjekuharskih kotlov iz Kanalskega so sporočili tajništvu Kmečke delavske zveze, da jim hočejo finančne straže vničiti kotle, četudi so jih vzdali in namenili za žganjekuho.

Tajništvo je zaprosilo pri tehničnem finančnem uradu v Gorici pojasnila v tej zadevi, ki jih tu objavljamo.

Vsak, ki hoče ohraniti žganjekuharski kotel, mora imeti neko znamko, ki jo dobi potem tehnična nega finančnega urada v Gorici. Prizadete stranke naj zahtevajo te znamke pri krajevnih finančnih stražah. Znamka je potrebna zaradi tega, da onemogoči vsako drugo uporabo kotla, razven uporabo za žganjekuho. Seveda morajo stranke plačati popolno žganjekuharsko pristojbino.

Kdor pa hoče uporabljati žganjekuharski kotel za druge namene in ne za žganjekuho, mora vničiti po tehničnem finančnem uradu ali pa njegovih zastopnikih klobuk in cevi kotla.

Kotel, klobuk in cevi ostanejo v posesti stranke; stranka lahko vse skupaj proda ali pa lahko drugače uporablja tudi odstranjene dele, ki so postali neuporabni za žganjekuho.

Da se olajša zaznamovanje in uničenje kotlov, tehnični finančni urad želi, da prinesejo posestniki svoje kotle na določen kraj in to v času, ki ga določijo sporazumno z uradom.

Ta navodila veljajo tudi za vse posestnike kotlov.

Tajništvo Kmečko delavske zveze v Gorici.

Jugoslovanski semenski krompir.

1. Naročniki iz bližnje goriške okolice, ki se jim mudi s saditvijo, lahko pridejo takoj po krompir, ker smo ga dobili ravnokar še en vagon.

2. Oddaljenejši naročniki naj pridejo po njega po sedmem marcu, ko bomo imeli novo pošiljatev na razpolago.

3. Kmetje, ki krompirja še niso naročili, ga lahko dobijo, a naj se čim prej oglasijo v naši pisarni.

4. Pri nas včlanjene zadruge, ki jim ne zadostuje naročena količina, naj nam takoj sporočijo, koliko bi ga še potrebovale.

5. Kdor želi, da mu krompir pošljemo po železnici, naj nam pošlje za vsakih 100 kg Lit. 90.—, to je cena za 100 kg krompirja v vrečah franko naše skladišče Gorica.

Zadružna zveza v Gorici
Corso Verdi 37.

Poziv rojakov iz Amerike.

Dragim rojakom v domovini!

Letos od 20. do 24. junija vršil se bo v Chicagu veliki svetovni mednarodni evharistični kongres, prvič v zgodovini Združenih držav. Velikanske so priprave, ki se vrše v Chicagu in po celi Ameriki. Ameriški katoličani hočejo pod vodstvom velikega kardinala Mundeleina, chicškega nadškofa, pokazati Gospodu Jezusu v presv. zakramentu na najslovesnejši način svojo ljubezen in udanost. Objednem pa hočejo opozoriti celo človeško družbo, ki prav kar bolega na velikih in zevajočih ranah, na tega edinega dobrega Pastirja, ki more edini pripeljati človeško družbo nazaj v srečno in zadovoljno življenje, na to zdravilo, ki ga imamo katoličani skritega v naših tabernakelnih, ki edino more ozdraviti vse te rane. Opozoriti hočejo vse diplomate sveta ki potujejo od mesta do mesta in sklepajo mirovne pogodbe, da bi dali svetu mir, pa bolj ko sklepajo ta mir, manj je miru na svetu, da je samo en ogeljni kamen, na katerega se da postaviti stavba svetovnega miru — Jezus Kristus.

Zato pa bodo porabili vse, kar si more človeški razum le izmisliti in človeška roka narediti, da bo ta shod nekaj tako sijajnega, nekaj tako veličastnega, nekaj tako velikega, da bo dosegel kolikor največ mogoče vse te vzvišene svoje namene, nekaj česar svet do sedaj ni videl.

Podpisani pododbor za slovensko sekcijo tega 28. mednarodnega evharističnega kongresa je dobil od centralnega odbora nalog, da poskrbi za kolikor največjo mogočo

udeležbo tudi od strani katoliškega slovenskega naroda tu iz Amerike, a tudi od Vas iz domovine.

Zato se podpisani odbor obrača tudi potem na vse drage rojake v domovini, pred vsem na naše slovenske nadpastirje nadškofa in škofa, na vse č. slovensko duhovščino in na vse katoliške lajike, moške in žene, ki le zmorejo velike stroške, da bi se vsi v kolikor največjem številu udeležili tega velikanskega slavlja našega evharističnega kralja in pokazali ob tej priliki celemu svetu da je slovenski narod sicer majhen po številu, da, eden izmed najmanjših, vendar po svoji ljubezni do Evharističnega kralja pa eden izmed največjih. Nikjer na celem svetu se presv. Evharistijo tako splošno, narodno ne časti kakor se časti ravno v Sloveniji z javno večno molitvijo.

Zato pridite, bratje in sestre sem! Pridite in se združite z nami te dni velikega slavlja da bomo ameriški Slovenci in Slovenci iz domovine te dni eno veliko srce, ki bo ljubilo tega kralja, en jezik, ki ga bo slavil — poveljeval.

Podpisani odbor je sprejel naloge poskrbeti za Vas, ko pridete sem, Vam na potovanju pomagati, da boste udobno in varno potovali po Ameriki in se tudi srečno vrnili domov. Takoj v New Yorku, ko boste stopili na tla naše lepe nove domovine, Vas bo sprejel odbor in potem skrbel za Vas, dokler Vas zopet ne spremi na parnik, ki Vas bo zopet odpeljal v domovino.

Zato, pridite bratje in sestre »stric Sam« vabi. Pridite! Stotisoč ameriških Slovencev Vas vabi! — Za slovensko sekcijo 28. mednarodnega evharističnega shoda. Rev. John Plevnik, predsednik, Rev. Kazimir Zakrajšek, tajnik.

»Slov. izobr. društvo« veselo in pošteno zabavo z zelo bogatim sporedom. Udeleženci tega zabavnega večera so bili silno zadovoljni, če tudi ni bilo plesa na programu. Vrli društveniki so se kakor vedno, tudi tokrat zelo potrudili. — Delo na polju že pričinja. Domača posojilnica preskrbi v nekaj dnevih svojim članom dobrega semenskega krompirja, zato upamo, da bomo imeli letos s pridelovanjem krompirja večjih uspehov kot lansko leto.

Iz Podgore.

Da se dopisnik »Eдинosti« ne bo preveč ponašal si štejem v dolžnost povedati v imenu tistih, ki smo sadiji lipe, da nas k temu od daleko ni napotil njegov poziv. Drevesa smo že davno prej kupili, nego se je on oglasil, v svojem listu. Naš sklep za to, je pa že tako star, da sega v dobo, ko še gospod dopisnik ni imel toliko časa na razpolago, da bi vsako podgorsko kokodakanje razglašal v svet po tržaškem dnevniku, ki prihaja v Podgoro baje le v par eksemplarih. M. B.

Iz Ložic.

V soboto dne 27. febr. je učiteljica (Paglavc) sporočila svojim otrokom, da se s prvim marcem prekine vsak pouk slovenščine. Nekaj otrok je izjavil: Saj smo vendar začetkom leta vložili prošnjo za pouk slovenščine! »Res je,« pravi učiteljica, toda od 1. marca najprej ne bo več slovenščine. »Pojdem pa v Gorico« je vskliknil fantek. Kaj boš pa tam delal, saj tudi v Gorici ni slovenščine. — In fantek je pričel jokati in je neutolažljivo jokal do konca pouka.

Tolmin.

Gibanje ljudstva v tominski dekaniji l. 1925. je bilo naslednje:

Duhovnja	Rojeni	Umrli	Poroke	Št. duš
Tolmin	124	92	23	4140
Grahovo	17	11	5	760
Idrija pri Bači	16	14	4	490
Kamno	16	10	6	446
Sv. Lucija	49	26	13	1680
Nemški Rut	14	9	5	515
Obloke	7	8	—	400
Pečine	5	12	1	350
Podbrdo	31	21	2	1290
Podmelec	46	37	4	1980
Ponikve	11	10	4	520
Roče	9	12	7	560
Stržišče	13	12	1	560
Tribuša Dolenja	16	7	3	750
Tribuša Gorenja	33	13	3	720
Št. Viška gora	20	15	4	1225
Volče	46	28	7	1820

Rojenih je bilo vseh skupaj 473, umrlo jih je pa 337, torej je več rojenih 136; porok je bilo 92. Število duš v celem dekanatu znaša danes 18.206.

Zatolmin.

Naše društvo je v nedeljo posetil odposlanec od P. Z. Zadovoljen je bil v novopozivljenem društvu. Razne krize so nas hotele proti lastni volji upogniti letošnje leto. Kako bi bilo škoda, ko živi med nami toliko dobrih, ki bi ostali brez pravega vodstva. Vrlo naprej po začrtani poti! Zanimajo se za nas vsa dobro misleča društva. Tako smo imeli ta dan v svojem domačem krogu naše Poljubince in celo iz daljnega Čadrga so nas prišli obiskat.

Ljubinj.

Zastopnik od Prosvetnega Zveze iz Gorice se je mudil preteklo nedeljo pri nas. Prav veseli smo takih obiskov v našem gorskem selu, ko smo tako daleč od Tolmina in nimamo ravno vsak dan prilike, da bi prišli kaj več v stik z našimi kulturnimi središči. Cudil se je naši bogati knjižnici, ki bi delala čast še marsikateremu društvu. Dekleta in fantje le naprej po tej poti!

Dolje.

Prvič, odkar smo ustanovili svoje društvo, smo imeli preteklo nedeljo v svoji sredi odposlanca P. Z. Potrdili smo se v prepričanju, da smo na pravi poti, ko stremimo za katoliškimi načeli. Vidimo, da je bilo v naši vasi tako društvo

krvavo potrebno in da je v tem kratkem času svojega obstoja pokazalo, da vsi z njim simpatizirajo. Nekateri so nas v začetku zasmehovali, da capljamo za gotovimi ljudmi, sedaj so taki predsodki izginili. Naraščaju moramo posvetiti vse moči. Veselo razpoloženje so povečale vrle članice iz Volarij, ki smo jih za ta dan povabili v svojo sredo.

Št. Viška gora.

Zadnji dopis v listu vabi v »katoliško« društvo. Tu so tri društva in pol! Če bi imenoval društva na Prapetnem in pri Pirihu na Gori katoliška, bi me tožila za razžaljenje časti. Ostane torej tretje društvo, ki se kliče »katoliško«. Če si hoče društvo lastiti in ohraniti častitljivi naslov »katoliško«, treba, da vedno in povsod deluje po naukih katol. cerkve, da so v društvu in še zlasti v odboru vsi člani katoliškega mišljenja in življenja, prijazni vsakemu res katoliškemu delovanju, potem da društvo ne širi liberalnega — to je protikatoliškega — duha po časopisih in slednjič, da se društvo zanima za tako silno potrebno izobrazbo tukajšnje mladine in govori na občnih zborih predvsem o tem. Ali je tako? Odbor naj pomisli! V. P.

Štandrež.

Po dolgih, meglenodeževnih dneh se nam je zopet pokazalo veselo solnce. Trume naših mladeničev in deklet so stopale, zdaj v večjih, nato spet v manjših gručah, po blatni cesti čez Rojce proti Gorici. Molče nadaljujejo svojo pot po goriškem Korzu, do znane ure pri veliki pošti, kjer krenejo vsi na levo. Tam v bližini je hiša žalosti, kjer leži na mrtvaškem odru še ne pred mnogimi urami umrli tovariš dvainvajsetletni France Renčelj. Zrtev je postal one grozne bolezni, katera se čim dalje širi in ki ji skoraj ni izdravila; s tugo v srcu kropè drug za drugim ta upadli in od trpljenja izmučeni obraz. Zunaj pa narašča množica vedno bolj in mirno čaka na pričetek žalnega spreveda. Ob 3. uri popoldne se že pomika vsa množica v sprevedu po cesti proti gor. municipiju, in od tam vedno dalje proti jugu. Goriški godbeni krožek svira med potjo ganljive žalostinke umrlemu članu. Na Roicah se pridruži žalnemu sprevedu nova truma štandreških občinarjev in na to se pomika spreved počasi dalje; godba svira mrtvaške koračnice, vmes se pa slišijo zamolkli glasovi otožnih štandrskih zvonov. Solnce blagodejno pošilja svoje žarke na ves ta božji svet. Blizamo se že cerkvi, kjer nestrpno čaka vse, kar je v Štandrežu zdravega, da spodobno sprejme rojaka na njegovih zadnji poti. V cerkvi smo! Redkokedaj nas je bilo notri toliko. Molitve so že opravljene, pevski zbor domačega društva zapoje še žalostinko »Vigred se povrne...« ki je povzročila, da so postale rosne vse oči. Fantje dvignejo krsto in spreved se nadaljuje na domače pokopališče. Kraj miru. Enakomerno stoje gomile, kjer počivajo trupla mnogih — premrnogih. Tudi danes je zemlja pripravljena, da sprejme v naročje, kar je njene. Končane so že molitve, izvršeno je že tudi slovo, katero je vzel zastopnik godbenega krožka od pokojnika, želeč miru njegovi duši; sledè še žalostinke; število gomil se je spet povečalo. Ohranjujoč v srcu spomin na mladeniča, ki ga med nami ni več, so jele odhajati trume, tiho in mirno, kot prej v Gorico, tako zdaj s pokopališča, v večjih in spet v manjših gručah... Končan je pogreb...

Idersko.

(Kobariško okrožje.)

V nedeljo dne 7. marca ob 2. uri pop. se vrši okrožna seja v Iderskem. K seji so dolžni priti vsi gg. predsedniki društev Kobariškega okrožja.

Okrožni predsednik Kurinčič Fr.

Kaj je novega na deželi?

Ozeljan.

Po nagli bolezni je umrl tuk. občeznanemu zidarskemu mojstru in stavbenemu podjetniku g. Vinko Štrukelj-u 5-letni sinček Adolf dne 22. t. m. Umrlo je pa v občini ozeljski letos že osem oseb; med njimi pet odraslih in trije v najboljših letih. Znani prekupec s konji g. Špacapan Fr. (po domače Zgone) se odpravlja v Jugoslavijo in prodaja svoje posestvo. Frnaža za opeko na Otavi je tudi na prodaj.

Miren.

Zelo vesela novost se nam zdi, če povemo naši javnosti, da se je pričelo s pozidavo naše župne cerkve. Upajmo, da bo šlo delo dobro naprej in bomo imeli tekom enega leta cerkev gotovo. Pa saj si to iz srca želimo, kajti zelo se bo potem spremenilo notranje življenje naše vasi. — Bolezen, ki je precej gospodarila po naši vasi, nekam posehne. — Veseli pust je potekel pri nas zelo mirno. Na pustni torek zvečer je priredilo tukajšnje

Zdravstvo.

Zlati nauki za ljubo zdravje.

Zdravje ali bolezen vsakega ni samo njegova osebna zadeva, ni samo zadeva njegove družine, ampak postaja vedno bolj zadeva sošedov in cele občine. Ljudje v splošnem ne ljubijo samote, družabna bitja so, žive blizu drug drugega v naselbinah, vaseh, trgih in mestih. Ako se v vasi pojavi sanogen slučaj nalezljive bolezni, ta slučaj ogroža blagostanje vseh članov. Vsak, kdor še ni bolezen imel, je izpostavljen nevarnosti, da jo dobi, ako se ne drži predpisanih odredb. Čim bolj živahen je kraj in čim več prometja je v njem, tem več ljudi je v nevarnosti, da bolezen nalezejo, ako se bolnik in njegova bližnja okolica ne zavedajo dolžnosti, katere jim nalaga človekoljubje.

Na kmetih, kjer se peče kruh doma, ljudje niso izpostavljeni boleznim pekov in preprodajalcev kruha; drugače je to v mestih. Tam se prodaja kruh v pekarnah in različnih trgovinah. V slučaju nalezljive bolezni med uslužbenci pekarn ali trgovine proti nevarnosti, da se bolezen širi dalje med nakupovalce. Zato je onravnjena zahteva, da ljudje z nalezljivimi boleznimi, posebno jetični, ne smejo biti zaposleni v pekarnah in prodajalnah kruha. Potrebno bi tudi bilo, da bi kruh, ki prihaja iz pekarn v manjših prodajalnih, bil že v pekarni zavrit v čist voščen papir in se samo zavrit prodajal dalje. Vsako otipanje kruha mora biti strogo prepovedano, ker je med kuovalci pogosto kdo nalezljivo bolan in s pomočjo rok prenaša nevarne bolezenske klice na kruh. Isto se dogaja v mesarijah in prodajalnah drugih jestvin. Tu vse državne zdravstvene odredbe ne bodo imele uspeha, ako se prodajalec in kuovalec ne bode ta zavedala možnosti prenosa nalezljivih bolezni potom jestvin in napravila vse, da se isti prepreči.

V briyskem salonu se izpostavljamu nevarnosti okuženja z mnogimi boleznimi ljudi, ki so bili tam pred nami, ako brivec in bolna oseba nista podvzela posebnih preprečevalnih mer, kar se v naših razmerah najde le redkokdaj.

Posebno nevarno so v razširjevanju nalezljivih bolezni pralnice, ker sprejemajo perilo od mnogih oseb. Naj bo ena izmed teh oseb bolna. Na perilu ostanejo bolezenske klice. S perilom pridejo v dostiko najprej uslužbenci pralnice, med nekaterimi se nalezljiva bolezen lahko začne širiti. Isto perilo se pomeša s perilom drugih oseb in bolezenske klice se lahko razširijo po vsem perilu. Ako se vodstvo pralnice ne zaveda nevarnosti in res ne napravi vsega, da uslužbenci pralnice ne prihajajo v neposredno dotiko s perilom pred desinfekcijo ali iskuhanjem, da perilo, katero prihaja iz pralnice, ne vsebuje bolezenskih klic, tedaj je pralnica lahko vzrok epidemičnega razširjanja nalezljivih bolezni.

Zdravo, dobro mleko je najboljša in najbolj primerna hrana za otroke, ono je izredno koristna hrana za vsakega človeka. Zato pa mora biti mleko brez bolezenskih klic. Na kmetih imajo skoro v vsaki hiši domače mleko in je na ta način razdeljevanje okuženega mleka med vaščani omejeno. Nasprotno pride v mestne mlekarnice mleko od več sto krav in od tam se deli dalje tisočem odjemalcev. Ako je samo eno mleko okuženo z bolezenskimi glivicami legarja, škrtlatinke ali davice, ako se v enem nahačajo povzročitelji jetike, tedaj to mleko okuži po mešanju vse mleko v mlekarni in na stotine družin je izpostavljen okuženju. Razširjanje trebušnega legaja na ta način ni redko. Znano je namreč, da vsak človek, ki je prebolel legar, nekaj časa — nekateri celo več let ali celo življenje — izloča z blatom povzročitelje legarja. Ako se na-

haja v eni kmetiji tak kliconosec, ki se tega bodisi ne zaveda, ker ga na to nikdo ni opozoril, ali pa se iz malomarnosti noče držati varnostnih odredb, tedaj se mleko jako lahko okuži in nevarnost bolezni preti vsem, ki boleznimi še niso imeli, ako mleka pred uživanjem ne dajo zavreti. Mlekarnice pa so dolžne od kmetij, od katerih dobivajo mleko, zahtevati, da so njihove krave popolnoma zdrave, da so hlevi in posoda za mleko snažni, da v družini ni slučajev nalezljivih bolezni in da nikdo ni kliconosec.

Potuješ po železnici in opazuješ ljudi. Iz raznih krajev so, oni zdravi, drugi bolni. V vozu kraljuje slab zrak, kadi se v njem. Tam pri oknu sedi možakar srednjih let, blede, kašlja. Okrog njega po tleh pljunki, deloma razmazani. Njemu nasproti sedi mlada mati z malim rdečeličnim otrokom. Otrok je zelo zaposlen: v usta si tlači z eno roko kos kruha, z drugo košček čokolade. Ves je namazan po obrazu in obleki. Mati ga nekaj časa pušti, nato ga vzame v naročje, potegne iz košare robe, ga oslini in začne otroka brisati po obrazu in okoli ust. »Glej ga no, packa!« ga krega, pa ga zopet re-usti samemu sebi. Začne se pogovor s sosedom o vremenu, o letini, o bolezni. Otroku bade košček čokolade iz rok na tla med pljunkte. Mati je zatočena v razgovor, ne opazi, kako se otrok splazi na tla, pobere slaščico, notegne parkrat ž njo po obleki in jo seveda tlači zopet v usta. Pri oknu se pa še vedno razpravlja vprašanje jutrajšnjega vremena.

In ob takih prizori naj bo človek tiho, naj mirno obzira kako je možakar ob oknu radi nemarnosti vzrok, da se zdravo dete okuži z povzročitelji jetike, naj ne opozori matere, ki ne pazi na otroka, naj misli, da ni njegova zadeva, ako se nalezljive bolezni širijo vedno bolj in bolj! (Konec prih.)

Darovi.

Za Alojzijevišče: G. Alojzij Širca, oskrbnik, ob priliki svoje 70-letnice 10 Lir; g. Ciril Šavli, kmet, učitelj, 50 Lir; pri družinski slavnosti Makarovič-Medvešček v Bodrežu darovali gostje 50 Lir; vesela družba na avtomobilski vožnji Gabrijel Šempas-Osek zbrala 50 Lir. Vsem najiskrenejša hvala!

Listnica uredništva.

Č. g. V. P.: Kakor vidite dopisni romal v koš. Bilo je le preveč gradiva, ki je prej došlo. Želeli bi pa pri vsakem dopisu zlasti take vsebine, kar popolnoma odobravamo, par posebnih opazk namenjenih uredništvu v pojasnilo. Zato smo veseli Vašega drugega pisma, ki nam je položaj bolj razjasnil. O drugih očitkih spregovorimo morda še. Upamo, da nam ne zamerite. Jasnost pač mora biti. Pozdravljeni.

Listnica uprave.

G. G. Zaharija & Co. Cairo: Denar (lir 40) prejeli! Hvala!

VABILO.

Vodstvo Kmet. Delavske zadruge v Hudajužni vabi svoje člane k sestanku, ki se bo vršil dne 14. t. m. v navadnem prostoru s sledečim dnevним redom:

1. Poročilo odbora;
2. Dopolnilne volitve;
3. Slučajnosti.

Člani, udeležite se polnoštevilno. Odbor.

RAZPIS SLUŽBE.

Kmečka delavska gospodarska zadruga v Hudajužni razpisuje službo poslovodje in knjigovodje. Plača po dogovoru. Zahteva se kavgija in dokaz zmožnosti. Reflektantje naj se oglasio pismeno do 13. t. m. na gornji naslov. Odbor.

ZAHVALA.

Za mnogoštevilne izraze iskrenega sočutja potom nepričakovane, boleče izgube nepozabne, drage hčere

Milene Vetrih,

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo. Zahvaljujemo se vsem onim, ki so izkazali nepozabni pokojnici na poslednjem potu zadnjo čast. Posebno zahvalo izrekamo preč. g. župniku za podelitev sv. zakramentov obiskovanje in za tolažbo. Enako tudi gosp. šol. voditelju Bratužu, in gospodični učiteljici Kuntih in šolski mladini za podaritev vencev in za govore na pokopališču. Zahvalimo se tudi prosvetnemu pevskemu društvu za ganljive žalostinke. Posebno se tudi zahvalimo gospodični učiteljici Velišček iz Solkana za podelitev krasnega šopka.

Še enkrat se zahvalimo vsem tistim, kateri so pokojnici v njeni bolezni stregli, jo obiskovali in tolažili.

Batu e, 1. marca 1926.

Žalujoča družina.

Na prodaj je časopisni papir pri Molesiniju, Via Garibaldi 5 (v poštnem poslopu.)

V najem se da posestvo, obstoječe iz hiše in zemljišča v Podmelcu št. 87. V najem se da tudi za več let. Natančno se izve pri Sv. Luciji št. 51.

Pozor!

Popravljajo se slamniki — v lastni delavnici. —

OTILIJA CALLIGARIS

Gorica, Via Mameli 4

ZDRAVNIK

Dr. Just Bačar

Gorica, Viale 24 Maggio št. 9

Zdravljenje s Sollux-žarki in ultravijoletnimi žarki.

Dr. Ivan Smerchinich

zdravnik radiolog v Rudolfovi bolnišnici na Dunaju, izvedenec v radiologiji

je začel zopet sprejemati in sicer vsak dan od 8 do 1 ure.

Zdravljenje z X žarki

SEMIŠKA ULICA 24 (Baderjeva hiša.)

Zdravnik za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 20 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini št. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.

TROPINOVEC,

pristni, dobite vedno v vsaki množini pri „Zadružni žganjekuhi“ v Dornbergu

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna. Blago solidno! Cene zmerne!

RESTAVRACIJA „UNION“

GORICA - VIA GARIBALDI 10

otvorjena 1. marca 1926.

Popolnoma prenovljeni prostori. Velika obednica. Prostori za zborovanja. Priznana kuhinja. Domača in tuja vina. Točna postrežba.

Lastnik: Serafin Joos in sin.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 50,000,000

Din. 10,000,000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.